

Anonymiserad version

Översättning

C-294/22 - 1

Mål C-294/22

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

3 maj 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Conseil d'État (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

22 mars 2022

Klagande:

Office français de protection des réfugiés et apatrides (OFPRA)

Motpart:

SW

[utelämnas] SW har yrkat att Cour nationale du droit d'asile (Nationella asyldomstolen) ska ogiltigförklara beslutet av den 11 oktober 2019, genom vilket generaldirektören för Office français de protection des réfugiés et apatrides (fransk myndighet för skydd av flyktingar och statslösa) (OFPRA) avslog hans asylansökan och ansökan om att han ska erkännas som flykting eller, i andra hand, bevilja honom subsidiärt skydd.

Genom beslut nr 20016437 och nr 20005472 av den 9 december 2020 biföll Cour nationale du droit d'asile (Nationella asyldomstolen) hans asylansökan och erkände honom som flykting.

Office français de protection des réfugiés et apatrides (fransk myndighet för skydd av flyktingar och statslösa) har genom ett överklagande [utelämnas] yrkat att Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) ska

1) ogiltigförklara detta beslut,

2) återförvisa målet till Cour nationale du droit d'asile (Nationella asyldomstolen).

OFPRA har gjort gällande att Cour nationale du droit d'asile (Nationella asyldomstolen)

- motiverade sitt beslut otillräckligt och gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte undersöka huruvida den berörda personen varit tvungen att lämna verksamhetsområdet för Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East, nedan kallat UNRWA) på grund av hot mot hans säkerhet,
- gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att den omständigheten att UNRWA inte kunde finansiera tertiär hälso- och sjukvård som är anpassad till en palestinsk flyktings hälsotillstånd utgör ett skäl för att anse att detta organ inte längre tillhandahåller ett konkret skydd, vilket medför att det är möjligt att åberopa Genèvekonventionen,
- gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och missuppfattade handlingarna i målet när den fann att UNRWA inte kunde fullgöra sitt uppdrag att ge bistånd trots att tertiär hälso- och sjukvård inte ingick i dess uppdrag och att det inte hade visats att den inte berörde kunde få lämplig vård i Libanon.

[utelämnas]

Av följande skäl:

1. Det framgår av handlingarna i målet som lämnats in till den domstol som ska döma i målet att SW, som är av palestinskt ursprung och född år 1976 [utelämnas] i Libanon, var bosatt där fram till dess att han lämnade landet i februari 2019 och anlände till Frankrike den 11 augusti 2019. Genom beslut av den 11 oktober 2019 avslog generaldirektören för Office français de protection des réfugiés et apatrides (fransk myndighet för skydd av flyktingar och statslösa) (OFPRA) hans ansökan att erkännas som flykting. OFPRA överklagade det beslut av den 9 december 2020 genom vilket Cour nationale du droit d'asile (Nationella asyldomstolen) upphävde detta beslut och erkände SM som flykting.

2. För det första föreskrivs i artikel 1 A punkt 2 första stycket i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning att med uttrycket ”flykting” avses den som ”i anledning av välgrundad fruktan för förföljelse på grund av sin ras, religion, nationalitet, tillhörighet till viss samhällsgrupp eller politiska åskådning befinner sig utanför det land, vari han är medborgare, samt är ur stånd att eller på grund av sådan fruktan, som nyss sagts, icke önskar att begagna sig av sagda lands skydd eller den som, utan att vara medborgare i något land, till följd av händelser som förut sagts befinner sig utanför det land, vari han tidigare haft sin vanliga vistelseort, samt är ur stånd att eller på grund av sådan fruktan, som nyss sagts, icke önskar att återvända dit”. I

artikel 1 D i Genèvekonventionen föreskrivs emellertid följande: ”Denna konvention är icke tillämplig på dem som för närvarande åtnjuta beskydd eller bistånd av andra Förenta Nationernas organ eller institutioner än Förenta Nationernas Höge Kommissarie för flyktingar. / Därest sådant beskydd eller bistånd, av vilken anledning det vara må, skulle upphöra utan att nu ifrågavarande personers ställning blivit slutgiltigt reglerad enligt tillämpliga, av Förenta Nationernas generalförsamling antagna resolutioner, ska vederbörande utan vidare äga åtnjuta de i denna konvention stadgade förmånerna.”

3. Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near Est, nedan kallad UNRWA) inrättades genom Förenta nationernas generalförsamling resolution nr 302 (IV) [utelämnas] av den 8 december 1949 för att direkt hjälpa ”palestinska flyktingar” som befinner sig i en av de stater eller territorier som omfattas av dess geografiska verksamhetsområde, nämligen Libanon, Syrien, Jordanien, Västbanken och Gazaremsan. Enligt lydelsen i Förenta nationernas generalförsamling resolution nr 74/83 av den 13 december 2019 om UNRWA, som förlängde sitt mandat till och med den 30 juni 2023, ska organisationens verksamhet ske ”med hänsyn till välbefinnande, skydd och mänsklig utveckling för Palestinaflyktingarna” och avser att ge hjälp så att dessa kan ”klara av sina grundläggande behov vad avser hälsa, utbildning och uppehälle”. Det framgår av anvisningarna för berättigande och konsoliderad registrering, som antogs av detta organ år 2009, att dessa förmåner utges dels till personer som är registrerade hos organet och som hade sitt hemvist i Palestina mellan den 1 juni 1946 och den 15 maj 1948 och som har förlorat sin bostad och sina medel för uppehälle på grund av 1948 års konflikt och till deras avkomlingar, dels till de andra berättigade personer som nämns i punkt B i avdelning III i dessa anvisningar som har ansökt om dessa utan att ha registrerats av UNRWA. Med hänsyn till det uppdrag som UNRWA tilldelats ska UNRWA betraktas som ett annat organ inom Förenta nationerna än Förenta Nationernas Höge Kommissarie för flyktingar som lämnar bistånd till dessa personer i den mening som avses i de bestämmelser som nämns i punkt 2.

4. Det framgår av de bestämmelser som nämns i punkt 2 att Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 inte är tillämplig på en palestinsk flykting, i den mån han eller hon faktiskt får bistånd eller skydd från UNRWA såsom denna definieras i föregående punkt.

5. För det andra föreskrivs i artikel 12.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet att ”En tredjelandsmedborgare eller en statslös person kan inte anses som flykting om han eller hon omfattas av artikel 1 D i Genèvekonventionen, som handlar om skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom Förenta nationerna än UNHCR; om sådant skydd eller bistånd av

något skäl har upphört, utan att de berörda personernas ställning har fastställts slutgiltigt i enlighet med de relevanta resolutioner som antagits av FN:s generalförsamling, ska dessa personer automatiskt komma i åtnjutande av förmånerna i detta direktiv”.

6. I sin dom av den 19 december 2012, *Abed El Karem El Kott m.fl.*, C-364/11, EU:C:2012:826, fann Europeiska unionens domstol att artikel 12.1 a andra meningen i rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004, som uttryckligen har återgetts i ovannämnda bestämmelser i direktiv 2011/95/EU ”ska tolkas så, att det ska anses att det skydd eller bistånd från andra organ eller kontor inom Förenta nationerna än FN:s flyktingkommissariat ”av något skäl” har upphört även i ett fall där en person, som dessförinnan har begagnat sig av konkret skydd eller bistånd, upphör att åtnjuta detta på grund av en orsak som ligger utanför personens kontroll och som han eller hon inte kan påverka” och att ”[d]et ankommer på behöriga nationella myndigheter i den medlemsstat som är ansvarig för att pröva den asylansökan som lämnats in av en sådan person, att på grundval av en individuell bedömning av ansökan kontrollera huruvida den berörda personen varit tvungen att lämna organets verksamhetsområde, vilket är fallet om vederbörandes personliga säkerhet är allvarligt hotad och organet eller kontoret saknade möjlighet att inom området garantera honom eller henne sådana levnadsförhållanden som överensstämmer med organets eller kontorets uppdrag.” EU-domstolen tillade att ”om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är ansvarig för prövningen av asylansökan har fastställt att den asylsökande uppfyller kravet på att skyddet eller biståndet från UNRWA ska ha upphört, innebär uttrycket ”automatiskt komma i åtnjutande av förmånerna i detta direktiv” att medlemsstaten ska erkänna vederbörande som flykting ... och utan vidare ska bevilja den asylsökande flyktingstatus, dock under förutsättning att han eller hon inte omfattas av någon av de grunder för att utesluta möjligheten att beviljas flyktingstatus som nämns artikel 12.1 b eller 12.2 och 12.3 i direktivet.

7. Av det angripna beslutet framgår att Cour nationale du droit d’asile (Nationella asyldomstolen), för att slå fast att SW automatiskt kunde erkännas som flykting, fann att det var fastställt att UNRWA inte kunde ge den berörda personen tillräcklig tillgång till tertiär hälso- och sjukvård, som avser de allvarligaste sjukdomarna, och till det läkemedel som flyktingen är beroende av för att överleva, och således garantera sådana levnadsförhållanden som överensstämmer med organets uppdrag att ge bistånd och att vederbörandes personliga säkerhet är så allvarligt hotad att han tvingas att lämna Libanon. OFPRA har gjort gällande att domstolen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att i det angripna beslutet underlåta att undersöka huruvida den berörda personen varit tvungen att lämna UNRWA:s verksamhetsområde med anledning av hot mot hans säkerhet, genom att slå fast att den omständigheten att UNRWA inte kan finansiera tertiär hälso- och sjukvård som är anpassad till en palestinsk flyktings hälsotillstånd utgör ett skäl för att anse att detta organ upphört att lämna konkret skydd, vilket medför att det är möjligt att åberopa Genèvekonventionen och genom att anse att UNRWA inte kunde fullgöra sitt

uppdrag att tillhandahålla bistånd trots att tertiär hälso- och sjukvård inte ingick i dess uppdrag.

8. Svaret på de återopade grunderna beror på huruvida bestämmelserna i artikel 12.1 a i direktiv 2011/95/EU, oberoende av de bestämmelser i nationell rätt som under vissa förutsättningar tillåter att en utlänning vistas i landet på grund av sitt hälsotillstånd och som i förekommande fall skyddar honom eller henne från att utvisas, ska tolkas så, att en sjuk palestinsk flykting, som efter att faktiskt ha begagnat sig av skydd eller bistånd från UNRWA, lämnar den stat eller det territorium som befinner sig inom det organets verksamhetsområde där han eller hon hade sitt hemvist på grund av att han eller hon inte kan få tillräcklig tillgång till den vård och behandling som hans eller hennes hälsotillstånd kräver och att bristen på vård innebär en verklig risk för hans eller hennes liv eller fysiska integritet, kan anses befinna sig i en situation där vederbörandes personliga säkerhet är allvarligt hotad och i en situation där UNRWA inte kan garantera sådana levnadsförhållanden som överensstämmer med det uppdrag som åligger organet. Om så är fallet ska det fastställas vilka kriterier, exempelvis sjukdomens allvar eller arten av nödvändig vård, som gör det möjligt att identifiera en sådan situation.

9. De frågor som anges i punkt 8 är avgörande för utgången av den tvist som Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen) ska avgöra och uppvisar betydande svårigheter beträffande tolkningen av unionsrätten. Det är därför nödvändigt att hänskjuta målet till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och, fram till dess att domstolen har prövat samtliga dessa frågor, ska målet angående OFPRA:s överklagande vilandeförklaras.

Följande beslut fattas:

[utelämnas] Målet om överklagande från Office français de protection des réfugiés et apatrides (fransk myndighet för skydd av flyktingar och statslösa) ska vilandeförklaras till dess att Europeiska unionens domstol har avgjort följande frågor:

1° Ska artikel 12.1 a i direktiv 2011/95/EU – oberoende av bestämmelser i nationell rätt som under vissa förutsättningar tillåter att en utlänning vistas i landet på grund av sitt hälsotillstånd och som i förekommande fall skyddar honom eller henne från avlägsnande – tolkas så, att en sjuk palestinsk flykting, som efter att faktiskt ha begagnat sig av skydd eller bistånd från UNRWA, lämnar den stat eller det territorium som befinner sig inom det organets verksamhetsområde där han eller hon hade sitt hemvist på grund av att han eller hon inte kan få tillräcklig tillgång till den vård och behandling som hans eller hennes hälsotillstånd kräver och att bristen på vård innebär en verklig risk för hans eller hennes liv eller fysiska integritet, kan anses befinna sig i en situation där vederbörandes personliga säkerhet är allvarligt hotad och i en situation där UNRWA inte kan

garantera sådana levnadsförhållanden som överensstämmer med det uppdrag som åligger organet?

2° Om den första frågan ska besvaras jakande, vilka är de kriterier, exempelvis sjukdomens allvar eller typen av nödvändig vård, som gör det möjligt att fastställa att en sådan situation föreligger?

[underskrifter] [utelämnas]

ARBETS
DOKUMENT